

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Година XLVIII

СОФИЯ, сѣбота, 3 юлий 1926 година

Брой 73

Договоръ

сключенъ на 27 априль 1926 год., между Министра на търговията, промишлеността и труда и дружеството „Bulgarian Development Company Limited“ въ гр. Лондонъ за признаване права на индустриална концесия за произвеждане на биконъ и други съестни продукти отъ свинско месо въ разни видове за износъ отъ България.

Настоящиятъ договоръ се сключва между Министра на търговията, промишлеността и труда Цвѣтко Вобошевски, действащъ по пълномощие отъ Българското правителство, съгласно постановлението на Министерския съветъ № IX отъ 22 априль т. г., протоколъ № 22, отъ една страна, и Петъръ Зеленовъ, действащъ отъ името на английското дружество подъ име „Bulgarian Development Company Limited“ въ гр. Лондонъ, отъ друга страна, за даване на „Bulgarian Development Company Limited“ въ Лондонъ правото на индустриална концесия за производство на биконъ и други съестни продукти отъ свинско месо за износъ отъ България.

Чл. 1. Българското правителство дава на Bulgarian Development Company Ltd. въ гр. Лондонъ изключително право за производство на биконъ и други съестни продукти отъ свинско месо въ разни видове за износъ отъ България.

Чл. 2. На дружеството се дава изключително право да строи и експлоатира въ страната хладилници съ машинни инсталации за произведенията на предприятието — биконъ и други съестни продукти отъ свинско месо — и обикновено право, да експлоатира въ страната хладилници за всички други продукти на селското стопанство.

Дружеството също има право за собственитѣ си нужди да строи кланици за всѣкаквъ другъ добитѣкъ.

Чл. 3. На дружеството се дава право да установи и поддържа между българскитѣ морски пристанища — сега съществуващи, или придобити въ бъдеще — и пристанищата на Англия редовни параходни съобщения чрезъ параходи-хладилници, пригодени за превозване на продукти, подлежащи на бързо разваляне, и разни други стоки.

Чл. 4. Тази концесия се дава за двадесетъ годишенъ срокъ, считанъ отъ деня на съобщение решението на Народното събрание за одобряване на този договоръ.

Чл. 5. За реализирането и турянето въ действие на концесията, концесионерътъ се задължава да построи на първо време въ близостъ на една отъ българскитѣ ж.-п. станции, тамъ, гдето той намѣри за удобно и полезно, кланица за свини, пригодена за клане на 1000 глави въ денонощие, а въ случай на нужда и фабрики за преработване на страничнитѣ продукти, свързани съ производството на предприятието.

Чл. 6. Концесионерното дружество се задължава да употреби на първо време за постройки на скотобойни, хладилници, работилници, складове и други съоръжения, около 100.000 английски лири и около 300.000 английски лири за постройка на параходи, а въ течение на първитѣ петъ години, ако предприятието се развие, дружеството се задължава да вложи въ съоръжения и за обзавеждане на предприятието въ страната не по-малко отъ 140.000 английски лири.

Чл. 7. Концесионерътъ се задължава да поръча и тури въ движение на посочената по-горе линия, не по-малко отъ четири параходи, снабдени съ съответнитѣ хладилни устройства за превозъ на горепоменатитѣ произведения и продукти и разни други стоки, съ обща вместимостъ на всѣки параходъ, не по-малко отъ 2000 тона.

Чл. 8. Концесионерътъ се задължава:

а) да пристъпи къмъ построяване на хладилницитѣ, кланицата за свине и другитѣ необходими здания, канцеларии и други помѣщения, не по-късно отъ петъ месеци, считани отъ деня, въ който българското правителство му отстъпи нужното количество земя въ близостъ на желѣзнопътнитѣ линии и въ пристанищата;

б) да постави въ движение по посочената по-горе линия горепоменатитѣ параходи последователно въ течение на 18 месеца, считани отъ деня на отстъпването на земя за постройка на кланици, хладилници и другитѣ постройки съ смѣтка, щото презъ 1927 г. да има не по-малко отъ 8 рейса, а презъ 1928 г. — 18 рейса.

Количеството на рейситѣ ще се увеличава споредъ увеличенията на износъ и вносъ.

залогъ въ петъ месеченъ срокъ, считанъ отъ деня на съобщението решението на Народното събрание за одобряване на този договоръ. Залогътъ ще се повърне на концесионера, ако той реализира концесията въ продължение на 18 месеца, следъ като Българското правителство му отстъпи нужнитѣ мѣста за постройкитѣ на предприятието; въ противенъ случай той се конфискува въ полза на Българското правителство.

Чл. 10. Концесионерътъ се задължава, съ изключение на ржководния и технически персоналъ, да взема останалитѣ работници изъ числото на българскитѣ поданици.

Чл. 11. Концесионерътъ се задължава въ три-месеченъ срокъ следъ решението отъ Народното събрание за одобряване на договора, да образува акционерно дружество въ Лондонъ, съгласно английскитѣ закони, съ капиталъ не по-малко отъ 500.000 английски лири, отъ който въ касата на дружеството, въ продължение на първата година, трѣбва да постѣпятъ въ брой 360.000 английски лири отъ акционерния капиталъ, съставенъ отъ привилегировани и обикновени акции, независимо отъ акциитѣ (отъ вноскитѣ за акции) на българското правителство.

Чл. 12. Българското правителство се задължава да запише привилегировани акции отъ дружеството на концесионера на сума 140.000 английски лири, съ 8% гарантиранъ дивидентъ, която сума то се задължава да внесе въ течение на петъ години, т. е. по 28.000 английски лири въ година. При това, първия платежъ отъ страна на българското правителство ще стане на другия денъ, следъ заминаването на първия параходъ на дружеството на концесионера отъ Англия за България и по тоя начинъ, смѣтайки отъ тази дата, всѣки следущъ платежъ, ще трѣбва да става на същата дата на всѣка година.

Начина на плащането ще стане въ пълно съгласие съ чл. 13 отъ този договоръ.

Чл. 13. Българското правителство се задължава да продаде, а концесионера да купи, 100.000 тона отбрани, първокачествени каменни въглища отъ мина „Перникъ“, предадено пѣлото това количество франко-вагонъ пристанище въ продължение на петъ години по 20.000 тона годишно, приблизително на равномѣрни части въ течение на всѣка година. Цената на всѣки предаденъ английски тонъ каменни въглища (смѣтайки по 2.240 либри въ тона) ще е една английска лира за тонъ.

Английското дружество се задължава да извършва изплащанията по указанieto на българското правителство въ една отъ английскитѣ банки срещу писмо отъ управлението на мината „Перникъ“ какво, че казаната мина „Перникъ“ държи на разпореждане на дружеството известно количество въглища и изплащането отъ страна на английското дружество трѣбва да стане веднага.

Означенитѣ по-горе изплащания въ английски лири, които английското дружество ще направи за купенитѣ по тоя договоръ въглища, ще трѣбва да постѣпятъ въ една отъ английскитѣ банки за смѣтка на българското правителство и по свой редъ ще трѣбва отъ речената банка да се преведатъ за смѣтка също на българското правителство за купуване на акции отъ английското дружество, съгласно чл. 12.

Чл. 14. Следъ внасяне отъ страна на Българското правителство на първата вноска за акции, както е показано въ чл. чл. 12 и 13, дружеството на концесионера се задължава да избере като членъ въ управителния съветъ на дружеството на концесионера едно лице български поданикъ, по препорѣка отъ българското правителство.

Чл. 15. Българското правителство отстъпва на концесионера, най-късно 5 месеца отъ деня на съобщението за одобряването на този договоръ отъ Народното събрание, безплатно достатъчно количество земя въ посоченитѣ отъ концесионера пунктове въ близостъ на ж. п. линии и въ морскитѣ пристанища, необходими за постройката на горепоменатитѣ здания на предприятието.

Забележка I. На кейовѣтъ въ Варненското и Бургаското пристанища трѣбва да бѣже отстъпено по около 1.200 кв. м. за

Забележка II. Въ всеки случай българското правителство по искане на дружеството се задължава през време на концесионния срок да му отстъпи въ района на морските пристанища — принадлежащи сега на държавата и които може би ще и принадлежат за въ бъдеще — въ безплатно ползуване на кейовете въ пристанищата, по около 1.200 кв. м. за изграждане на хладилници и около 3.000 кв. м. навътре въ пристанищата за складове и въ всички пунктове въ вътрешността на страната, около ж. п. станции, трябва да бъдат също отстъпени земи необходими за постройка и съоръжения на предприятието.

Концесионерът нѣма право през време на концесионния срок да отчуждава по какъвто и да било начинъ, издѣло или отчасти отстъпенитѣ му безплатно мѣста.

Държавата си запазва за винаги правото на собственост върху отстъпенитѣ мѣста въ района на пристанищата, а концесионерътъ има само право на безплатно ползуване отъ тѣхъ презъ всичкото време докато трае предприятието му.

Концесионерътъ има право на безплатно ползуване отъ държавнитѣ земища, за дадене на камъни, пѣськъ, чакълъ, глина и др. подобни материали, необходими за построяване на сградитѣ и др. съоръжения на предприятието. Ползуването отъ общинскитѣ и окръжни кариери става по цени уговорени между заинтересованитѣ страни, а въ случай на недоразумение между тѣхъ относително цената — тази последната се опредѣля отъ Министра на търговията, промишл. и труда.

Чл. 16. Българското правителство се задължава да построи и поддържа въ работна изправност необходимитѣ съединителни ж. п. линии до кланицитѣ, хладилницитѣ и складоветѣ на предприятието, но въ всеки случай, въ всеки пунктъ не повече отъ 1½ клм. дължина, а всичко въ повече ще се плати отъ концесионера и да дава въ разпореждане на концесионера по негово искане необходимото количество открити и закрити вагони за превоза на всички материали, продукти и произведения на предприятието, също и да се грижи за поддръжане сегашнитѣ дълбочини на пристанищата, за да могатъ горепомнатитѣ параходи на концесионера свободно да приставатъ до брѣга на пристанищата, гдето ще се намиратъ хладилницитѣ и складоветѣ на предприятието.

Чл. 17. Всички продукти на производството на предприятието отъ свинско, говеждо, овчо и др. месо въ разни видове, както и страничнитѣ продукти отъ това производство отъ убититѣ въ скотобойнитѣ на предприятието свини и разенъ другъ добитѣкъ — се освобождаватъ отъ заплащане на износни мита и всѣкакви други облагания и такси за презъ цѣлия концесионенъ периодъ.

Чл. 18. Концесионерътъ нѣма право да продава на вътрешния пазаръ свинско и всѣкакво друго месо, освенъ преработенитѣ остатѣци (въ видъ на колбаси или въ другъ видъ), а така също главитѣ, краката и вътрешноститѣ отъ убития въ кланицитѣ на концесионера добитѣкъ.

Чл. 19. Всички внасяни отъ концесионера машини, машинни части, инструменти и др. принадлежности за инсталация на предприятието и за снабдяването му съ транспортни сѣдѣща, а също и необходимитѣ за производственитѣ цели на предприятието материали, се освобождаватъ отъ всѣкакви мита, облагания и такси, както държавни, тъй и общински, окръжни и други.

Всички постройки на предприятието се освобождаватъ отъ данѣкъ върху сградитѣ и върху нитѣ върху него за презъ цѣлия периодъ на концесията.

Дружеството и неговитѣ предприятия, въ границитѣ на този договоръ, се освобождаватъ отъ всѣкакви данѣци и облагания, както държавни, тъй и окръжни и общински, и каквито и да е други, за презъ цѣлия концесионенъ периодъ.

Концесионерътъ се ползува и отъ всички други облаги, които биха били дадени отъ специалнитѣ закони за насърчване на мѣстната индустрия.

Чл. 20. Концесионерътъ се ползува съ 50% намаление отъ съществующитѣ ж. п. общи тарифи при превозване на всички произведения на неговото предприятие, съгласно чл. 17. предназначени за износъ отъ България, а също и за превозване на машинитѣ, материалитѣ и продуктитѣ изпращани на неговъ адресъ за производственитѣ нужди на предприятието. Въ това не влиза превозването на живия добитѣкъ.

Вагонитѣ, натоварени отъ концесионера съ произведения и продукти, подлежащи на бързо разваляне, ще се превозватъ по българскитѣ ж. п. линии по обикновенитѣ товарни тарифи съ опредѣленото по-горе намаление за споменатитѣ тамъ произведения и съ такава скоростъ, што пътуването на тѣзи вагони отъ хладилницитѣ на предприятието въ Г.-Орѣховица до Варненското пристанище да трае не повече отъ 15 часа.

Същата скоростъ въ частъ ще се спазва и за превоза на подобни продукти и отъ другитѣ хладилници на предприятието, които биха били построени въ страната въ бъдеще.

За доставянето на вагонитѣ до кланицитѣ, хладилницитѣ и складоветѣ предприятието не ще плаща нищо.

денния премии, намаления и др. привилегии по износа на яйцата, то отъ всички тѣзи привилегии ще се ползува и концесионера.

Чл. 22. Въ случай, че Българското правителство въведе по високъ износни мита за яйца, то тѣзи мита не ще се плащатъ за тѣзи количества яйца, които съ се намиратъ въ складоветѣ и хладилницитѣ на концесионера въ момента на въвеждането на новитѣ износни мита.

Чл. 23. Концесионерътъ се задължава да приема всички свине, отговарящи на предварително обявяванитѣ отъ него условия, по цени, също така предварително обявявани.

Въ случай на несъгласие на производителитѣ съ обявенитѣ отъ концесионера цени за живото или чисто тегло на свинетѣ, концесионерътъ е съгласенъ въ такъвъ случай да даде на производителѣ авансъ до 80% отъ обявената отъ него цена, съ 8% годишна лихва, да извърши преработването на свинетѣ по коstumатъ цена и да извърши продажбата на преработения продуктъ за смѣтка на производителѣ на комисионни начала, като си задържи направенитѣ разходи и 6% комисионна отъ продажната стойностъ.

Въ тоя случай концесионерътъ се съгласява да представи на Българското правителство да извърши чрезъ свои чиновници, проверка, както на калкулацията на разходите по преработването на свинетѣ въ кланицата и хладилницитѣ, тъй и по превоза и по получената цена въ Англия.

Чл. 24. Концесионерътъ има право да преотстъпва концесията съ всички права и задължения на други фирми, лица или дружества, съ право на понататъшно преотстъпване, въ всичкитѣ случаи, само съ съгласието на Министра на търговията, промишлеността и труда, безъ каквито и да било плащания въ полза на държавата.

Чл. 25. Българското правителство гарантира на концесионера мирно ползуване отъ неговитѣ законни права и имущества, както по суша, тъй и по вода въ предѣлитѣ на територията на Българското царство и ще му дава своята законна и морална поддръжка.

Чл. 26. Следъ изтичането на концесионния срокъ, Българското правителство има право да откупи цѣлото предприятие, като заплати на дружеството или на неговия правоприменикъ, цѣлия активъ по коstumатъ му стойностъ, следъ приспадане на обичайната, приета въ Англия, амортизация и съ прибавяне на една сума, равна на чистия доходъ презъ последнитѣ три години. Обаче, правителството нѣма право да иска ликвидирание на предприятието.

Ако Българското правителство се откаже отъ своето право на откупуване на предприятието, това последното може да продължи своята работа като обикновено търговско предприятие и на общо основание споредъ законитѣ въ страната, безъ да се ползува отъ каквито и да било облаги, дадени му съ този договоръ.

Чл. 27. Концесионерътъ се отказва да превозва съ своитѣ параходи товари отъ българ. пристанища до всички източни пристанища на Средиземно море, съ които българското параходно дружество има редовно съобщение, както и отъ тѣзи пристанища въ България.

Чл. 28. Въ случай на война, гладъ, моръ и др. обществени бедствия, когато правителството бѣде принудено да взема общи запретиелни мѣрки, за износа отъ страната на всѣкакви хранителни продукти, дружеството на концесионера се задължава да се подчини и да се откаже да дири за въ бъдеще отъ държавата каквито и да било вреди и загуби, можали да произтекатъ отъ подобно разпореждане.

Чл. 29. Всички спорове, които биха възникнали между Българското правителство и концесионера по изпълнение на тоя договоръ ще се разглеждатъ отъ арбитраженъ съдъ въ София, въ срокъ не по късно отъ три месеци отъ деня на предаването претенцията отъ едната или друга страна.

Всѣка отъ странитѣ назначава по два арбитра, а самитѣ арбитра избиратъ супер-арбитра. Въ случай на несъгласие на странитѣ по избиране супер-арбитра, странитѣ предварително се съгласяватъ, што въ всѣка отъ тѣхъ да представи на другата правото да се обърне до председателя на Хагския съдъ, съ молба, той да назначи супер-арбитра и това последно назначение не може да бѣде оспорвано и решението на този съдъ за странитѣ е задължително.

Чл. 30. Всички права, придобити до сега отъ тѣхъ лица и фирми, споредъ закона за насърчване мѣстната индустрия, не се засѣгатъ отъ настоящия договоръ.

Чл. 31. Този договоръ става задължителенъ за Българското правителство, следъ одобряването му отъ Народното събрание, а за концесионера — следъ съобщаването на решението на Народното събрание за неговото одобрение.

Чл. 32. Настоящиятъ договоръ се освобождава отъ гербовъ налогъ и всички други бери.

София, 27 априлъ, 1926 г.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда: **Цв. П. Бобошевски.**